

Ll. da. Joaquim Cabot.

Present.

Ilustre senyor;
Don Francesc Matheu se dirige a
V. demanant socors per un savi
extranger a qui la guerra havia pres-
tat benestar a ran de la vellesa,
V. ab sa generositat may desmentida,
contribuhí espléndidament a l'al-
mogua que havia de retornar a
la llar del gran catalanòfil, la

pan y l'abundancia

Per aquest acte noble y humani-
tari, el Doctor Vogel resta agraïtíssim,
ab pregona emoció, a cada
un de sos benefactors, quin nom
ignora encara y me demana que
així vulga dirlosli. Al dirigir
me a V. ab aquest objecte, li
prego, Senyor, vulga sumar
a la reconeixença del Dr. Vogel,

la de sa alta. y m. i. s.

Barth. Albert Parady

P.f. Com un humil record del ampli
rebut, En Vogel vol que transmeti
als donants, el seu ex-litris de l'è-
poca de prosperitat.

Barce, Febrer de 1923.

Barona. Febrer de 1921.

H. Dn. Joaquim Cabal.

Present.

Justme y respectable amics: El desitj
de portar un jo mateixa y pagar,
de paraula, els comptes endarrerits ja
fets ab v. ha fet que no li envies
mes aviat "contrallim," el modest li-
bre, també endarrerit d'un any. Me
semblava impossible, malgrat la
cadena el impediments que trava
los nostres impulsos, que no m'ha-
guis de quedar un hora llure per
disposarme a un grat, durant opor-

Contestada 18 Febrer.

ta escapada mena a Barcelona; y, ab-
tot, així ha estat. D'avy a demà, de demà
a demà passat, de m'han anat fent
els dies y are, lo que jo hauria volgut que
fos sentada, en lo que la viva ven hauria
trobat, tal volta, el to 'convincent per la
disculpa, te de ésser presa lletra de contri-
ció, que a V. pod semblar-li una mica
fingida y tot. I, no obstant, res més
sòlidament fonamentat que la meua apa-
rent descortesia. Se pod dir que d'ende que
V. me van fer l'honor de venir a la
Escola, o per malaltia dels meus o per
malaltia pròpia, sempre vaig estar
impossibilitada de fer cosa que fer volgués.

I per això us vaig contestar la seva carta. He-
ra, m'hi vaig donar merces per el present de les
fotografies commemoratives de l'anada a Empúries,
m'hi, aquest tard, m'hi vaig transmetre la meua coral
emborronada del meu y pròpia, quan l'Or-
fèu Català volgué honorar tan justa-
ment, tan efusivament, al seu president
benemèrit. Mes, ara valdria que constés que
en cap d'aquests manaments m'hi hegué
oblit ni negligència, sinó, únicament, im-
possibilitat material. I m'hi prego, per lo
tant que tingué a bé dispensar-me: que allà
hont no m'hi ha possibilitat, ni m'hi ha respon-
sabilitat.

He sabut que havia mort el bo de Mm
Martel. Ho he deplorat, perquè encara certa

de guerra un excel·lent amic dels meus amics.

Final el gust d'enviarli per conducte de la portera de casa (estica sola aquí) la petita quantitat de 14 pts. destinades al Monument al Sr. Oller, y procedent, 5 de Da. Francesca Guillof, 5 de Da. Joseph M^o Píng, 2 de Ramón Lureda y 2 de Carme Guipera. No m'he reventat mig perquè no m'he atrevit a posar a ningú, com a cara, en el compromís de donar-ueles. Però jo enviaré a V. una llista de noms pera qui, de Barcelona estan (però que faci més efecte) els diga remesa circular y tinc la confiança de que, aleshores, donaran espontàniament.

Demanantli novament perdó per tot lo passat y per la barroeria de la lletra present escrita a començament mentre m'estan exporant, recto de V. admiradora y molt reconeguda

Catal. Sallert & Paradz

La Escala, 16 març 1948.

Dr. Dñ. Joaquim Cabot.

Barcelona.

Juste pacte z amic; Al comen-
sar aquesta lletra, me pregunto; -
¿ Que manera pensat de mi el senyor
Cabot? - Perquè, en realitat, m'he
portat tan malament ab v. que di
el voler m'haigut tingut la meya
petita culpa, la cara me causa de
vergonya. Però, no; no fou la lluna
volentat, sinó la pressió dels circum-
stàncies, la que determinà la meua
condueta. - He estat malalta, lluny
meu, d'una peradíssima afecció

D'estoimable que en l'he privat
de tota mena d'activitat, inclòs
la mínima d'escriure lletres.

Espero, donchs, admirat poeta,
se dignarà perdonar me aparenent
negligència, podent tenir la regu-
retat de que aquesta, de lletres, es
una de les primeres que contasta,
d'ença del forçat ensallament.

Me plauria molt poder com-
ploure i accedir a la seva peti-
ció; però no tinc cap exemplar

repetit dels lliners de la "Colla" y
de no repetit, per la seva proceden-
cia y per el seu significat, son consi-
derats per mi com verys fogells y con-
servats ab tota devocio. Ah! qui pro-
des recordar aquell nucli selecte
que tant feu per lletres y per
Catalunya! Per sonch, de pochs, resten
en peu, dels arditz batalladors, aquells
son sucre, com v., dels de primera,
dels que sucre poden produhir, y
produiran, noves magnifiques
notes de Tander, acabades de trincar

z aromas de sentiment, z poesia
veritables. Que l' desuís que porta
en si l'optimisme iconoclasta del
temps present, no's dilucioni z em-
capi la qüerdor de l'inspiration!

Va esserme molt grat rebre de
tre de v. que rememora per mi
grany coincidencies en ideals sagrats
z atencions amigüevols que may
oblidará la companya de lletres z
admiradora sincera

Bath. Albert Casals